

Ανακοίνωση της Π.Ε. για το 3ο Συνέδριο του NAP

30.01.10

Α. Η Π.Ε. του Νέου Αριστερού Ρεύματος, αποφάσισε τη διεξαγωγή του 3ου συνεδρίου του NAP σε ένα χρόνο από σήμερα.

Το 2010, μέσα στο πεδίο των ταξικών αναμετρήσεων και τολμηρών αναζητήσεων, θα είναι για το NAP χρονιά προετοιμασίας και οργάνωσης του 3ου Συνεδρίου του.

Η πορεία προς το συνέδριο, οι εργασίες, οι αποφάσεις του και οι πρωτοβουλίες που θα αναληφθούν μετά απ' αυτό, επιδιώκουμε να αρθρωθούν σε ένα ενιαίο στρατηγικό πολιτικο-οργανωτικό σχέδιο που θα συμβάλει σε μια νέα πνοή στην υπόθεση της εργατικής και νεολαιίστικης πάλης, της αντικαπιταλιστικής απάντησης στην κρίση και στην πρωτοφανή επίθεση που εξαπολύουν η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, το κεφάλαιο και η ΕΕ, της εργατικής επανάστασης, του κομμουνισμού του 21ο αιώνα και των υποκειμένων τους στη χώρα μας. Ένα σχέδιο που θα ανοίξει ζητήματα, θα έχει ενδιάμεσες καταλήξεις στο συνέδριο και θα αναπτυχθεί στη μετασυνεδριακή περίοδο.

Επιδιώκουμε, η συζήτηση στο συνέδριο, να σφραγιστεί από τις ποιοτικά ανώτερες απαιτήσεις της περιόδου και την προσπάθεια της κάλυψης, στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, της απόστασης που μας χωρίζει από αυτές.

Στόχος του συνεδρίου είναι μια ποιοτική τομή στο NAP από τη σκοπιά της κομμουνιστικής επαναθεμελίωσης που θα δημιουργεί νέους όρους στην υπόθεση της οικοδόμησης ενός σύγχρονου φορέα της κομμουνιστικής απελευθέρωσης. Για την προγραμματική, πολιτική - θεωρητική και οργανωτική αναβάθμιση του NAP και το μετασχηματισμό του σε σύγχρονη εργατική κομμουνιστική οργάνωση. Οργάνωση της κομμουνιστικής επαναθεμελίωσης και απελευθέρωσης με βαθύτερη στρατηγική ενοποίηση, πλούσια θεωρητική δράση, ζωντανή πολιτική λειτουργία, με ενιαία επαναστατική αντίληψη και δημοκρατική ενότητα δράσης.

Για την αποφασιστική του συμβολή:

- Σε ένα ανώτερο ποιοτικά βήμα στην ιστορικά αναγκαία προγραμματική και πολιτική ανασυγκρότηση της κομμουνιστικής Αριστεράς στον 21ο αιώνα και στη δημιουργία του πολιτικού κόμματος της κομμουνιστικής απελευθέρωσης.

- Στον πόλο της αντικαπιταλιστικής και επαναστατικής Αριστεράς.

- Στο νέο εργατικό κίνημα ρήξης και χειραφέτησης, που θα μπορεί να νικήσει. Σε ένα ενωτικό πολιτικό κίνημα της εργατικής τάξης, του λαού και της νεολαίας για την απόκρουση και την ανατροπή της βάρβαρης επίθεσης

της κυβέρνησης, της ΕΕ, του κεφαλαίου και όλου του αστικού συνασπισμού εξουσίας, που θέλουν να βγουν από την κρίση με μια νέα καθολική υποδούλωση των εργαζομένων.

Με βάση αυτούς τους στόχους το συνέδριο θα πρέπει να καταλήξει σε αποφάσεις για:

1. Προγραμματική Διακήρυξη για τον κομμουνισμό του 21^{ου} αιώνα, τη σύγχρονη στρατηγική και τακτική και για το επαναστατικό υποκείμενο

2. Την ενίσχυση της οργανωτικής λειτουργίας του ΝΑΡ, των καταστατικών του αρχών, τη μετονομασία του στην πιο πάνω κατεύθυνση, και τη διαμόρφωση πρότασης δημιουργίας νέου φορέα - οργάνωσης Κομμουνιστικής Απελευθέρωσης.

3. Την πολιτική γραμμή παρέμβασης της επαναστατικής Αριστεράς στις νέες κοινωνικές και πολιτικές συνθήκες που διαμορφώνονται την περίοδο, ώστε να συνεισφέρουμε στη δημιουργία κοινωνικοπολιτικού ρεύματος απόκρουσης, ρήξης και ανατροπής της επίθεσης και στην οικοδόμηση συσχετισμών ανατροπής της ίδιας της εξουσίας του κεφαλαίου και της μισθωτής σκλαβιάς.

Η πορεία προς το συνέδριο, η διεξαγωγή του και οι αποφάσεις του μπορούν να δώσουν ώθηση στην προώθηση του πολιτικού σχεδίου συνολικά της αντικαπιταλιστικής επαναστατικής και κομμουνιστικής Αριστεράς. Από τη σκοπιά αυτή θα επιχειρήσουμε να ανοίξουμε τα μεγάλα θεωρητικά και πολιτικά ερωτήματα της εποχής μας, τα οποία δεν «κλείνουν» σε εσωοργανωτικές διαδικασίες, και να συμβάλουμε με τις δικές μας απαντήσεις και τη δοκιμασία στην πράξη των ιδεών και των κατευθύνσεων μας.

Είναι αναγκαία, επομένως, μια ουσιαστική πολιτική συζήτηση με μια ζωντανή διαδικασία θεωρητικών, πολιτικών και οργανωτικών διεργασιών που θα απαιτούν και προϋποθέτουν την ενεργοποίηση όχι μόνο όλου του δυναμικού της οργάνωσης αλλά και των αγωνιστών που τοποθετούνται θετικά αλλά κριτικά και επιφυλακτικά, στην προσπάθεια.

Η Πολιτική Επιτροπή του ΝΑΡ απευθύνεται στον κόσμο του αγώνα, ανένταχτο ή μη, που αναζητά μια νέα κομμουνιστική προοπτική και οργάνωση και τον καλεί να συμβάλλει ουσιαστικά σε μια προσπάθεια που ξεπερνά κατά πολύ το ίδιο το Νέο Αριστερό Ρεύμα. Με τη συμμετοχή στις συσκέψεις, στα σώματα, στο δημόσιο διάλογο που θα οργανωθεί, στο ΠΡΙΝ, τις ιστοσελίδες και θεωρητικές ημερίδες, στις αναγκαίες επεξεργασίες και θεωρητικές μελέτες.

Β. ΣΕ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΚΡΙΣΗΣ-ΣΤΗΝ ΑΥΓΗ ΜΙΑΣ ΝΕΑΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

Η Πολιτική Επιτροπή του NAP εκτιμά πως είναι αναγκαία η ουσιαστική συζήτηση για την σημερινή περίοδο, αξιοποιώντας τις συλλογικές επεξεργασίες του NAP (1^ο - 2^ο Συνέδριο, Συνδιασκέψεις), με την αναγκαία επανεκτίμηση των ποιοτικών κοινωνικών και πολιτικών μεταβολών στον σύγχρονο καπιταλισμό, ιδιαίτερα την τελευταία εικοσαετία.

Οι ραγδαίες αλλαγές που συντελέστηκαν τα χρόνια αυτά μετέβαλαν ριζικά -σε ποιοτικά πιο εκμεταλλευτική κι αντιδραστική βάση- το πρόσωπο του καπιταλισμού, το πολιτικό σύστημα και τη μορφή του συλλογικού κεφαλαιοκράτη (του κράτους). Σημαντικές αλλαγές υπάρχουν επίσης στο διεθνές σκηνικό, την κατάσταση και τη συμπεριφορά της εργατικής τάξης, τη σχέση ανθρώπου-φύσης, τα επιστημονικά-τεχνολογικά δεδομένα, το πεδίο των ιδεών, της θεωρίας και των αξιών, δηλαδή συνολικά στους όρους της ταξικής πάλης.

Σε αυτό το ριζικά νέο έδαφος καλείται να δράσει η επαναστατική Αριστερά.

Πρόκειται στην ουσία για μια **νέα κατάσταση** η οποία αναδεικνύεται ως κρίσιμη και αποφασιστική, και εκ των πραγμάτων συγκρίνεται με προηγούμενες μεγάλες ιστορικές καμπές οι οποίες σημάδεψαν στη συνείδηση των εργαζομένων και τις κυρίαρχες αντιλήψεις και σχημάτισαν τις ιστορικές γενιές και τους κοινωνικούς και πολιτικούς συσχετισμούς.

Είκοσι χρόνια μετά την «κατάρρευση» του «υπαρκτού σοσιαλισμού» επιβάλλεται να επανέλθουμε στο “τι έγινε”, στο “τι μας κληροδότησε ο αιώνας που πέρασε”, να απαντήσουμε βαθύτερα σε ερωτήματα και να θέσουμε νέα.

Στις συνθήκες αυτές το κρίσιμο ζήτημα της κομμουνιστικής επαναθεμελίωσης αναδειχνεται πιο επιτακτικά και με νέους όρους.

Έχουμε ήδη βγει από μια περίοδο στην οποία επιχειρήθηκε να απαξιωθούν συλλήβδην όλες οι εργατικές, επαναστατικές απόπειρες, να τοποθετηθεί ο κομμουνισμός στο χρονοντούλαπο της ιστορίας, να απαξιωθεί ο μαρξισμός, να παρουσιαστεί ο καπιταλισμός και η αγορά ως μονόδρομος και περνάμε σε μια περίοδο όπου «σηκώνουν πάλι κεφάλι» και συναντιούνται οι ανησυχίες, εμπειρίες και αναζητήσεις για την “άλλη κοινωνία”. Πέρασμα που συνδέεται άμεσα με τις εμπειρίες και το κίνημα των Ζαπατίστας, τις εξελίξεις στη Λατινική Αμερική, τα κινήματα κατά του Πολέμου, τη μη νίκη των Αμερικάνων στο Ιράκ και το ηρωικό κίνημα της Παλαιστινιακής Ιντιφάντα, το κίνημα κατά της παγκοσμιοποίησης, τα νεολαιίστικα - εργατικά ξεσπάσματα στη Γαλλία και Ελλάδα όπως αυτό του Δεκέμβρη του 2008, τους εργατικούς αγώνες, τη δεύτερη μεγαλύτερη οικονομική κρίση στους αιώνες του καπιταλισμού.

Σε αυτό το πλαίσιο, η τάση αναζήτησης, επανεκτίμησης και επανάκτησης της ιστορίας αποτελεί ιδιαίτερο πεδίο διαπάλης που κορυφώνεται αυτή την περίοδο. Γεγονός που έχει να κάνει κυρίως με τα μελλούμενα. Η επανεκτίμηση της ιστορίας είναι μια αντικειμενική ανάγκη για τις διάφορες τάξεις στρώματα και ρεύματα, που είτε θα καλυφθεί από την ηγεμονία της αντιδραστικής ιστορικής αναθεώρησης με τις διάφορες παραλλαγές της, την αλαζονεία του πρόσκαιρου νικητή, είτε θα σφραγισθεί από το εγχείρημα μιας νέας κομμουνιστικής απελευθερωτικής προσπάθειας, ενός νέου εργατικού πολιτισμού. Το ζήτημα επομένως της πολιτικής τοποθέτησης απέναντι στους ιστορικούς σταθμούς του εργατικού κινήματος αποτελεί πλευρά του προγράμματος και της φυσιογνωμίας της Αριστεράς.

Η κρίση που πλήττει σήμερα τον καπιταλιστικό κόσμο είναι κρίση-σταθμός, με μακροπρόθεσμες συνέπειες στην εξέλιξη της ταξικής πάλης. Τρία σχεδόν χρόνια από την εκδήλωση της, ξεδιπλώνονται βαθύτερες άλυτες

αντιφάσεις του σύγχρονου, του ολοκληρωτικού καπιταλισμού. Πιστοποιείται (για την ώρα τουλάχιστον) η αδυναμία των πολιτικών εκφραστών του, στη διατύπωση και χάραξη μιας στρατηγικής πολιτικής πρότασης που θα ανατάξει σταθερά την αστική κερδοφορία και θα οδηγήσει την αστική τάξη στην οικοδόμηση ενεργών κοινωνικών συμμαχιών με θετικό περιεχόμενο ικανό να συμπαρασύρει και εμπνεύσει την κοινωνία με ανάλογους όρους αστικής ιδεολογικής ηγεμονίας.

Ταυτόχρονα η κρίση αποκάλυψε την πολιτική ανεπάρκεια- αμηχανία της ρεφορμιστικής ενσωματωμένης Αριστεράς αλλά (με άλλο τρόπο) και της εκτός των τειχών Αριστεράς, συνολικά του εργατικού κινήματος. Με την Αριστερά να αδυνατεί να χαράξει μια ουσιαστική πολιτική γραμμή απέναντι στην ραγδαία μεταβαλλόμενη πολιτική κατάσταση και το εργατικό κίνημα να παρουσιάζει αξεπέραστα προς το παρόν όρια και δυσκολίες για την απόκρουση -ρήξη-ανατροπή της διαρκούς αντιδραστικής σταυροφορίας του κεφαλαίου, των επιπτώσεων της κρίσης και της υπερ-αντιδραστικής αστικής απάντησης σε αυτή, παρά ορισμένα φωτεινά σημάδια πρωτοπόρων αγώνων.

Η κρίση και οι εξελίξεις εντός της, αναδιαμορφώνουν τους όρους της ταξικής πάλης. Νέες πρωτόγνωρες δυσκολίες δημιουργούνται στην ανάπτυξη του εργατικού κινήματος στην νέα εποχή αλλά αναφύονται και εκρηκτικές δυνατότητες.

Τίθενται νέα δεδομένα και καθήκοντα στο εργατικό κίνημα και την επαναστατική Αριστερά.

Ανεβαίνει ο πήχης της ιδεολογικής και πολιτικής αντιπαράθεσης γύρω από την κρίση και τη γραμμή υπέρβασης της. Αντιπαράθεση που δεν αφορά μόνο τη σφαίρα των ιδεών, αλλά εμπλέκεται αξεδιάλυτα τόσο με τις ανάγκες των εργατικών και νεολαιίστικων αγώνων, όσο και με τους δρόμους οικοδόμησης μιας επαναστατικής ενωτικής Αριστεράς. Μιας γραμμής εργατικού αντικαπιταλιστικού μετώπου και κομμουνιστικής επαναθεμελίωσης.

Πολύ περισσότερο αφού -όπως δείχνει η ιστορία- η κρίση επιδρά καθοριστικά τόσο στις τάσεις χειραγώγησης όσο και στις τάσεις χειραφέτησης της εργατικής τάξης, με τις πρώτες να ενισχύονται παροδικά.

Όσο η νέα αυτή κατάσταση του σύγχρονου καπιταλισμού θα αναπτύσσεται και θα ωριμάζει, τόσο η εργατική τάξη και τα παλιά και νέα μεσαία στρώματα θα τίθενται αντικειμενικά απέναντι **στην αναγκαιότητα της υπέρβασης** των κληρονομημένων πολιτικών και στρατηγικών αδιεξόδων του κινήματος τους.

Νέες, ριζικά διαφοροποιημένες και πιο αντιδραστικές από ποτέ, σχέσεις ανάπτυξης και κρίσης του καπιταλισμού διαμορφώνονται. Η εντεινόμενη ιστορική του ανικανότητα να ηγεμονεύσει με στρατηγικούς όρους πάνω στις νέες εκρηκτικές δυνατότητες της εργασίας, της επιστήμης και του κοινωνικού πολιτισμού, ο βίαιος και μόνιμος σφετερισμός των ιστορικά αναπτυσσόμενων δικαιωμάτων των εργαζομένων, μπορεί να αποτελέσουν την αναγκαία αλλά όχι και ικανή αντικειμενική βάση για το αντικαπιταλιστικό και κομμουνιστικό κίνημα, για μια επανεξόρμηση των ιδανικών της απελευθέρωσης των ανθρώπινων κοινωνιών από τα δεσμά της εκμετάλλευσης.

Ο μαχόμενος υλισμός οφείλει να αναπτύσσεται ποιοτικά σύμφωνα και με τις σύγχρονες κατακτήσεις και τα ερωτήματα για την κατεύθυνση ανάπτυξης της επιστήμης αλλά και για τον τρόπο αξιοποίησης των αποτελεσμάτων της όχι μόνο σαν απάντηση απέναντι στον κυρίαρχο αστικό μηδενισμό ή θετικισμό, αλλά και, ως αναγκαία πλευρά της σύγχρονης εργατικής στρατηγικής και τακτικής.

Αυτές λοιπόν καθ' αυτές οι συνθήκες που δημιουργεί η κρίση και η αναμενόμενη όξυνση της ταξικής πάλης, σε συνδυασμό με τις διεργασίες στο εργατικό κίνημα και την αριστερά, ανεβάζουν τις απαιτήσεις για ένα νέο κύκλο προγραμματικής, πολιτικής και οργανωτικής ανάπτυξης όλης της Αριστεράς και επομένως και του NAP.

Γ. ΩΣ NAP ΕΠΙΔΙΩΚΟΥΜΕ ΕΝΑ ΣΥΝΕΔΡΙΟ:

ΓΙΑ ΜΙΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗΣ, ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΑΚΤΙΚΗΣ, ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗΣ ΤΟΥ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟΥ

Για το NAP και άλλες κομμουνιστικές δυνάμεις, ο καπιταλισμός και η αγορά δεν σηματοδοτούν το «τέλος της ιστορίας». Ο κόσμος της εκμετάλλευσης, των πολέμων και της καταπίεσης δεν είναι μονόδρομος. Αντίθετα, θεωρούμε ότι η αντικαπιταλιστική επανάσταση και η κομμουνιστική απελευθέρωση αποτελούν αναγκαιότητα και δυνατότητα της εποχής μας.

Δεν μας αρκεί, όμως, η διακήρυξη τούτης της αναγκαιότητας και δυνατότητας. Για μας ο κομμουνισμός δεν είναι απλώς μια επιλογή ή μια ηθική επιταγή. Θεμελιώνεται σε κάθε εποχή μέσα από τη διαλεκτική δυσκολιών-δυνατοτήτων, παραγόντων που «γέρνουν» την ταξική πάλη και τους συσχετισμούς προς την πλευρά της επαναστατικής χειραφέτησης ή την πλευρά της αστικής καθήλωσης.

Στη βάση αυτή μιλάμε όχι για την απλή επανάληψη των κομμουνιστικών διακηρύξεων του παρελθόντος, αλλά για κομμουνιστική επανεκκίνηση - επαναθεμελίωση, που αφορά το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον, τους φορείς και τις μεθόδους.

Μιλάμε, επομένως, για Συνέδριο κομμουνιστικής επαναθεμελίωσης που οι αποφάσεις του για την Προγραμματική Διακήρυξη, το NAP και την πολιτική γραμμή της περιόδου θα στοχεύουν:

- **στην κατάκτηση μιας σύγχρονα επαναστατικής σχέσης στρατηγικής και τακτικής**, που θα στηρίζεται στην εμπειρία αλλά και στα σημερινά δεδομένα της ταξικής πάλης και θα παίρνει διαζύγιο έμπρακτα από όλες τις χρεοκοπημένες απαντήσεις στο ζήτημα αυτό. Μιας σύγχρονης επαναστατικής αρχιτεκτονικής των φορέων της επαναστατικής πάλης, του κοινωνικού και πολιτικού υποκειμένου της επανάστασης.

- **στην ανάδειξη** των ανειρήνευτων ανταγωνιστικών αντιθέσεων που διαπερνούν το σύγχρονο ολοκληρωτικό καπιταλισμό και ιδιαίτερα των τάσεων που δείχνουν την ασυμβατότητά του με τις ανάγκες της εργατικής τάξης και της κοινωνικής πλειονότητας, την απαίτηση μιας άλλης κοινωνίας και τις δυνατότητες που αναβλύζουν ήδη από το αντιδραστικό σήμερα.

- **στην επισήμανση** των αντιφατικών τάσεων που διαπερνούν το σώμα, τη συνείδηση και τη συμπεριφορά της εργατικής τάξης και ιδιαίτερα των χειραφετητικών/απελευθερωτικών τάσεων που -μέσα σε ένα συντριπτικά

αρνητικό συσχετισμό- τείνουν προς την πάλη για την κομμουνιστική απελευθέρωση.

- **στον εντοπισμό** εκείνων των συμπερασμάτων από την ιστορία των κομμουνιστικών και επαναστατικών αποπειρών, της αριστεράς και του εργατικού κινήματος που μπορούν να τροφοδοτήσουν τη σύγχρονη επαναστατική πάλη.

- **στην ανάδειξη** των μεγάλων καμπών της επαναστατικής πάλης, των διαδικασιών που θα δρομολογηθούν μετά την ανατροπή της αστικής κυριαρχίας και των αλλαγών που θα χαρακτηρίζουν την κομμουνιστική κοινωνία.

-ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΣΤΗΝ ΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ

Έχουμε συνείδηση ότι το συνέδριό μας θα εξελισσεται σε συνθήκες κρίσης, οξύτατης αντεργατικής επίθεσης, έντονων ενδοκαπιταλιστικών ανταγωνισμών και πολέμων, αντιδημοκρατικού πογκρόμ, απαξίωσης του συνδικαλιστικού κινήματος και της Αριστεράς κάθε απόχρωσης, αδυναμίας των όποιων κινηματικών και ριζοσπαστικών αντιστάσεων να αρθούν σήμερα ως το επίπεδο μια συνολικά αντίπαλης πολιτικής πρότασης και συγκρότησης.

Θα πορευτούμε επομένως προς το συνέδριο σε συνθήκες μάχης κατά της αντεργατικής επίθεσης και της αντιδραστικής αναδιάρθρωσης του κρατικού- πολιτικού συστήματος που προωθεί η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με όλες τις δυνάμεις του συστήματος και την ΕΕ. Έχουμε ανάγκη, επομένως, ένα συνέδριο θεωρίας και πράξης, ένα συνέδριο **και πολιτικής γραμμής** (συνδυασμού στρατηγικής και τακτικής στο σήμερα). Πολιτικής γραμμής αντικαπιταλιστικού προγράμματος και μετώπου, ικανής να συνδεθεί και να εμπνεύσει ένα πολιτικό, μαχητικό κίνημα αντίστασης ρήξης και ανατροπής της αστικής πολιτικής, με πυρήνα ένα ταξικά ανασυγκροτημένο εργατικό κίνημα που θα συνδέεται και εσωτερικεύει όλο και βαθύτερα το αναγκαίο της ανατροπής του συστήματος.

Στη χάραξη της πολιτικής γραμμής θα στηριχτούμε, ασφαλώς, στις μέχρι τώρα θεωρητικές ιδέες και στην ανάλυση της πολιτικής μας αντίληψης και πρακτικής, αλλά δεν θα μείνουμε μόνο εκεί. Θα τις συγκεκριμενοποιήσουμε με τόλμη και ανοιχτό πνεύμα, θα συζητήσουμε με ρεαλισμό αλλά και απαίτηση τους δρόμους υλοποίησής τους. Θα δοκιμάσουμε ιδέες, θα επιμείνουμε σε τομείς που κρίνουν το μέλλον της επαναστατικής Αριστεράς, ιδιαίτερα σε ότι αφορά την παρέμβαση στο εργατικό κίνημα. Θα αξιολογήσουμε τις μετωπικές μας εμπειρίες στο κίνημα, τα σχήματα και συνολικά πολιτικά μέτωπα

Θα συζητήσουμε απολογιστικά και αυτοκριτικά τις εμπειρίες από τις προσπάθειες συγκρότησης μετώπου-πόλου της αντικαπιταλιστικής επαναστατικής αριστεράς και, στο πλαίσιο αυτό, τις εκτιμήσεις από τα ενωτικά εγχειρήματα της Μαχόμενης Αριστεράς και του ΜΕΡΑ.

Θα σταθούμε ιδιαίτερα στους δρόμους συμβολής του ΝΑΡ στο ελπιδοφόρο εγχείρημα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, εντοπίζοντας τις δυνατότητες και την δυναμική, αλλά και τις αντιφάσεις και προβλήματα που καλούμαστε να υπερβούμε.

Η πολιτική μας γραμμή θα δοκιμάζεται στις μάχες της περιόδου και επιδιώκουμε να γίνει το μέτρο και ο κρίκος,

η συμπυκνωμένη αλλά και η προωθητικά αντεπιδρώσα δύναμη των κινηματικών, θεωρητικών και προγραμματικών μας βημάτων

-ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ

ΦΟΡΕΑ ΣΤΗ ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ

Το ερώτημα ποιο υποκείμενο, ποιες κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις, ποιος πολιτικός φορέας - σήμερα, στο σύγχρονο καπιταλισμό, με τα σημερινά χαρακτηριστικά της ταξικής πάλης έχει ανάγκη και συμφέρον και παράλληλα, μπορεί να αγωνιστεί για την προοπτική που προβάλλουμε, είναι μείζον ζήτημα για κάθε δύναμη κομμουνιστικού χαρακτήρα και για το ΝΑΡ . Γι' αυτό, ακριβώς θέλουμε να το αναδείξουμε σε ένα από τα κομβικά ζητήματα του συνεδρίου μας και της μετα-συνεδριακής πορείας.

Οι αναλύσεις και ο προβληματισμός μας στηρίζεται στην μαρξιστική θεωρία και την συμβολή άλλων μεγάλων στοχαστών του κινήματος μας, καθώς και στην θετική και αρνητική εμπειρία του επαναστατικού, ριζοσπαστικού και αντικαπιταλιστικού κινήματος.

Ταυτόχρονα, επιδιώκουμε με σύγχρονους όρους να απαντήσουμε ερωτήματα όπως:

- Ποια είναι τα όρια και τα ποιοτικά χαρακτηριστικά της σύγχρονης εργατικής τάξης;

Πώς τίθεται σήμερα το ζήτημα της ενότητάς της και των κοινωνικών συμμαχιών της; Με ποια έννοια αντιλαμβανόμαστε την «ιστορική αποστολή» της;

- Πως εξελίσσονται σήμερα οι σχέσεις οικονομικού και πολιτικού αγώνα, άμεσων και μακροπρόθεσμων αιτημάτων, ξεσπασμάτων τύπου Δεκέμβρη και επαναστατικού σχεδίου, συνειδητού και αυθόρμητου, τάξης και κόμματος, πρωτοπορίας και μάζας, αυτοοργάνωσης και συγκεντρωτισμού, ενότητας και ηγεμονίας.

- Πώς αντιλαμβανόμαστε τη διαλεκτική ενότητα των τριών πλευρών του επαναστατικού υποκειμένου (κομμουνιστική οργάνωση, αντικαπιταλιστικό-επαναστατικό πολιτικό μέτωπο, αριστερή πτέρυγα του εργατικού κινήματος); Πώς τοποθετούνται στο ζήτημα αυτό (θεωρητικά και πρακτικά) οι διάφορες παραλλαγές του παραδοσιακού ΚΚ, του αντιεξουσιαστικού χώρου, των ελευθεριακών και κινηματίστικων ρευμάτων;

- Ποιος ο ρόλος και τα χαρακτηριστικά ενός κομμουνιστικού φορέα- κόμματος σήμερα. Βάση συγκρότησης, θεωρία, σχέση με άλλες πλευρές υποκειμένου, ρόλος μέλους, πολιτική λειτουργία, βάση-ηγεσία, σχέση με μάζες, αντιπροσωπευτικότητα και άμεση δημοκρατία, συλλογικό και ατομικό, σχέση με την επαναστατική οργάνωση νεολαίας.)

Αξιολογούμε τη συζήτηση πάνω στην προγραμματική- πολιτική- οργανωτική φυσιογνωμία της κομμουνιστικής απελευθέρωσης στον 21ο αιώνα ως ένα από τα βασικά ζητήματα του Συνεδρίου μας και ως συμβολή στο αναγκαίο «Κομμουνιστικό Μανιφέστο» της εποχής μας. **Γι αυτό επιδιώκουμε να συζητήσουμε αυτές τις θέσεις με συγκροτημένο, ανοιχτό και συντροφικό τρόπο και με άλλες δυνάμεις της σύγχρονης κομμουνιστικής προοπτικής, τόσο στην πορεία προς το Συνέδριο, όσο και μετά από αυτό,** ώστε από κοινού να συζητήσουμε και διαμορφώσουμε τους όρους για ένα σύγχρονο κομμουνιστικό φορέα. Να συζητήσουμε για την συμβολή των επαναστατών της χώρας μας στη διεθνιστική συνεργασία και αντεπίθεση των δυνάμεων της αντικαπιταλιστικής πάλης και της νέας κομμουνιστικής προοπτικής σε όλο τον κόσμο.

Στα παραπάνω ζητήματα, επιδιώκουμε να δώσουμε απαντήσεις, αλλά και έμπρακτα δείγματα γραφής ως το 3^ο συνέδριο, πρώτα απ' όλα μέσα από την αναγκαία τομή -μετασχηματισμό του NAP και της ν.ΚΑ. Αλλά και μέσα από το διάλογο με τις εκτός NAP δυνάμεις της νέας κομμουνιστικής προοπτικής και τη συνδιαμόρφωση, σε μια πορεία μαζί τους, ενός σύγχρονου φορέα της κομμουνιστικής επαναθεμελίωσης.

- ΓΙΑ ΣΥΜΒΟΛΗ ΣΕ ΕΝΑ ΝΕΟ ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΟ ΔΙΑΦΩΤΙΣΜΟ

Επιδίωξή μας είναι να στηρίξουμε όλη αυτή την πορεία σε μια ισχυρή και σύγχρονη θεωρητική βάση, σε ένα αναγεννημένο κι εμπλουτισμένο σώμα μαρξιστικών ιδεών και κριτηρίων, που θα υπερβαίνει δημιουργικά το δογματισμό, τον οπορτουνισμό, τον αγνωστικισμό, τον εκλεκτικισμό και τα αστικά δάνεια.

Θα επιδιώξουμε να συμβάλουμε σε μια νέα σύνθεση θεμελιωδών ιδεών και αρχών του μαρξισμού και νέων επαναστατικών προσεγγίσεων (από τη σκοπιά της χειραφετητικής τάσης της εργατικής τάξης) που θα μπορεί να συναντηθεί -με σύγχρονους και γόνιμους όρους- με το μαχόμενο εργατικό και νεολαιίστικο κίνημα, την αντικαπιταλιστική-επαναστατική Αριστερά, τις σημερινές κομμουνιστικές προσπάθειες.

Αναζητούμε, σε αυτό το πλαίσιο, ένα δημιουργικά αναπτυσσόμενο σώμα μαρξιστικών προσεγγίσεων και ιδεών, όχι την προσκόλληση στο «ασφαλές καταφύγιο» των κλασικών κειμένων ή στην ανούσια διαρκή επίκληση του «νέου» και του «σύγχρονου».

Ένα σώμα με ενιαία κριτήρια και πυρήνα σκέψης, όμως ανοιχτό στο διάλογο, την αναζήτηση, την αντιπαράθεση και όχι ένα σώμα που θα θυμίζει «ομοφωνία νεκροταφείου ιδεών».

Ένα σώμα που θα βρίσκεται σε διαρκή αλληλεπίδραση με την κινηματική και πολιτική δράση, που θα εμπλουτίζεται από αυτήν και θα την εμπλουτίζει. Τέλος ένα σώμα που θα αξιοποιεί τις ως τώρα θεωρητικές και μεθοδολογικές συνεισφορές του NAP.

Σε αυτό το πλαίσιο, επιδιώκουμε να γίνουν θεωρητικά βήματα σε δύο κυρίως ζητήματα:

- Στην κατάσταση της σύγχρονης εργατικής τάξης γενικά και κυρίως στην Ελλάδα. Όρια και χαρακτηριστικά της, τρόπος εργασίας και ζωής του εργάτη- δημιουργού, συνείδηση και συμπεριφορά, η σχέση της με το κίνημα, την πολιτική και τον πολιτισμό.

- Στην ανάλυση του σύγχρονου καπιταλισμού γενικά και, ειδικότερα, στην Ελλάδα, ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά τις εξελίξεις στο κράτος, στις ολοκληρώσεις, την αστική δημοκρατία και το πολιτικό σύστημα, την εργασία και τις μεθόδους εκμετάλλευσης, την κρίση.

Απαιτείται επίσης να βαθύνει η συζήτηση για

- την εμπειρία των ριζοσπαστικών κινήματων, των εργατικών και νεολαιίστικων εκρήξεων των τελευταίων 30 χρόνων στην Ευρώπη, τη Λατινική Αμερική και σε ολόκληρο τον κόσμο, από τους Ζαπατίστας ως το κίνημα κατά της «παγκοσμιοποίησης» και του πολέμου ως τον ελληνικό Δεκέμβρη και το δικό μας φοιτητικό κίνημα. Την εμπειρία, επίσης, των ριζοσπαστικών και αντικαπιταλιστικών θεωρητικών και πολιτικών εγχειρημάτων.

- την ποιοτική ανάγκη αντιπαράθεσης με την αστική ιδεολογία και τα εχθρικά προς την επαναστατική θεωρία ρεύματα στα πεδία που αφορούν την ύπαρξη ή όχι εναλλακτικού προς τον καπιταλισμό δρόμου, την αναγκαιότητα και τη δυνατότητα της επανάστασης και του κομμουνισμού, την ανταγωνιστική ή μη φύση του ανθρώπου, την υπεροχή ή μη της αγοράς κ.λπ.

- ΓΙΑ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΡΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΑΥΤΟΚΡΙΤΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ

ΤΩΝ 20 ΧΡΟΝΩΝ ΔΡΑΣΗΣ ΤΟΥ ΝΑΡ

Έχουμε συνείδηση πως όλα αυτά θα στηρίζονται σε μια ουσιαστική και αυστηρή αυτοκριτική αποτίμηση του ίδιου του εγχειρήματός μας, των αντικειμενικών και υποκειμενικών αντιφάσεων, ορίων, παλινωδιών, ταλαντεύσεων και λαθών του, αλλά και της ιστορικής του συνεισφοράς στο κίνημα και στην αριστερά.

Ως ΝΑΡ, αντιμετωπίζουμε την κριτική και αυτοκριτική σαν "το άλλο μισό του προγράμματος". Με καθοριστικό κριτήριο, όχι τις υποκειμενικές φαντασιώσεις και αυτοεκτιμήσεις, αλλά την πρακτική ιδιαίτερη συμβολή στην ανάπτυξη ενός ευρύτερου ταξικού αντικαπιταλιστικού ρεύματος της εργατικής τάξης, στην προώθηση ουσιαστικών πολιτικών και κοινωνικών κατακτήσεων των εργαζομένων, στην αλλαγή των συνειδήσεων και των συσχετισμών, στην προσέγγιση της αντικαπιταλιστικής επανάστασης-κομμουνιστικής απελευθέρωσης.

Δεν αντιστοιχεί στις σύγχρονες απαιτήσεις μια επιφανειακή αυτοκριτική, που εξαντλείται στα εύκολα και καταλήγει σε «μερεμέτια», αλλά και μια αυτοκαταστροφική και απαξιωτική αυτοκριτική. Μια εξωϊστορική αυτοκριτική, που δεν πατά στο έδαφος της εποχής που ξεκίνησε το «ταξίδι» του εγχειρήματός μας. Που αρνείται να αντιληφθεί τις κοινωνικοπολιτικές και οικονομικές συνθήκες των ταλαντεύσεων-αντιφάσεων μας και το αναπόφευκτο των λαθών-αντιφάσεων κάθε προσπάθειας που περπατά σε νέους δρόμους όπως εμείς. Δεν μας εκφράζουν, επίσης, οι ωραιοποιήσεις, το «τα είπαμε καλά αλλά δεν τα κάναμε», «ήταν σωστή η σύλληψη αλλά κολλήσαμε στην εφαρμογή», αλλά και οι εύκολοι αποδιοπομπαίοι πολιτικοί, ιδεολογικοί και οργανωτικοί τράγοι, οι δαιμονοποιήσεις απόψεων και πρακτικών.

Επιδιώκουμε μια διαλεκτική αυτοκριτική προσέγγιση της 20χρονης πορείας μας, βασισμένη στο ίδιο κριτήριο με το οποίο αποτιμάμε την ιστορία του ΚΚ και το επίπεδο της αναγκαίας ιστορικής και πολιτικής αυτοκριτικής, που υποχρεούται να κάνει το σύνολο της αριστεράς.

Βάση του προβληματισμού μας είναι το αντικειμενικό έδαφος στο οποίο εξελίχθηκε η προσπάθειά μας, αλλά με βαρύνουσα την πλευρά των υποκειμενικών προβλημάτων.

Κι όλα αυτά με συλλογικό, ανοιχτό και συντροφικό τρόπο, με κομμουνιστική κουλτούρα και ηθική. Με έναν πολιτισμό που μπορεί να κάποτε «πονάει» αλλά στρατηγικά αναπτύσσει την επαναστατική συλλογικότητα, βαθαίνει τις συμφωνίες, τοποθετεί σε πιο ουσιαστική βάση της διαφωνίες, αναδεικνύει ως υπέρτατο κριτήριο την πράξη και τη δράση των μαζών, ενισχύει την κομμουνιστική αλληλεγγύη και υπηρετεί τον υψηλό στόχο για τον οποίο στρατευόμαστε.

Δ. ΤΟ ΝΕΟ ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΡΕΥΜΑ ΜΕ ΤΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΜΙΑΣ 20-ΧΡΟΝΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ ΕΠΙΧΕΙΡΕΙ ΝΑ

ΑΝΟΙΞΕΙ ΕΝΑ ΝΕΟ ΚΥΚΛΟ ΔΡΑΣΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑΣ.

Πέρασαν είκοσι χρόνια μετά την «ανταρσία» της ΚΝΕ και της ανήσυχης επαναστατικής βάσης του ΚΚΕ. Είκοσι χρόνια δημιουργικά και πρωτόγνωρα, χρόνια θεωρητικής αναζήτησης και κινηματικών-πολιτικών μαχών και πειραματισμών, κατά τη διάρκεια των οποίων -κι εμείς ως ΝΑΡ και ν.ΚΑ, αλλά και άλλοι αγωνιστές και τάσεις- επιχειρήσαμε να πορευτούμε με σύγχρονους όρους στο δύσκολο δρόμο της κομμουνιστικής επαναθεμελίωσης και της επαναστατικής θεωρίας και πράξης. Να υπερβούμε τις αποτυχημένες και ξαναζεσταμένες συνταγές κάθε απόχρωσης. Να κινούμαστε, όχι χωρίς λάθη και αντιφάσεις, παλιούς και «νέους» δογματισμούς, αγκυλώσεις και εύκολες απαντήσεις, ταλαντεύσεις και απογοητεύσεις στον αντίποδα της αστικής πολιτικής και ιδεολογίας.

Κι όλα αυτά, όχι μόνοι μας, όχι βολεμένοι στη δήθεν «ασφάλεια» του δικού μας αποκλειστικά κόσμου, αλλά προσπαθώντας να οικοδομήσουμε μαζικούς αγωνιστικούς δεσμούς με τους εργαζόμενους και τη νεολαία. Να συμβάλλουμε στη μετωπική-ενωτική δράση των αντικαπιταλιστικών-επαναστατικών τάσεων και ρευμάτων στο κίνημα σε όλες του τις πλευρές. Να διασταυρώσουμε τις θεωρητικές μας επεξεργασίες με άλλες ριζοσπαστικές, αντικαπιταλιστικές και μαρξιστικές θεωρητικές προσπάθειες. Το ΝΑΡ με το κλείσιμο μιας 20χρονης πορείας επιχειρεί να ανοίξει ένα νέο κύκλο δράσης προσφοράς και συνεισφοράς.

Όλα αυτά, καθένα από μόνο του και, πολύ περισσότερο, στο σύνολό τους και στην αλληλεπίδρασή τους, θέτουν επί τάπητος -στο ΝΑΡ, τη ν.Κ.Α. και σε κάθε αγωνιστή, συλλογικότητα ή δύναμη που τοποθετεί τη σκέψη και τη δράση του στο «στρατόπεδο» της σύγχρονης κομμουνιστικής προσπάθειας- την απαίτηση, την πρόκληση, τη φιλοδοξία και το συναρπαστικό καθήκον για ένα συνέδριο νέας πνοής, συνολικής ανασυγκρότησης κι επανεξόρμησης του εγχειρήματος της επαναστατικής Αριστεράς και της κομμουνιστικής επαναθεμελίωσης, για ένα συνέδριο που θα δημιουργήσει νέους όρους στην υπόθεση της κομμουνιστικής προοπτικής.

Στην πορεία προς το συνέδριο, στο ίδιο το συνέδριο αλλά και μετά επιδιώκουμε την κατάκτηση ενός κοινού βηματισμού, μιας γονιμότερης συζήτησης κι αλληλεπίδρασης, μιας οργανικότερης επικοινωνίας και πρακτικής με τις δυνάμεις που στρατεύονται στη σύγχρονη κομμουνιστική υπόθεση και στην επιδίωξη ενός σύγχρονου φορέα της κομμουνιστικής απελευθέρωσης.

Αυτοί, βεβαίως, είναι οι στόχοι και οι φιλοδοξίες μας. Στόχοι και φιλοδοξίες που απαιτούν σκληρή προσπάθεια, δημιουργικό και συλλογικό πνεύμα, απαιτητικότητα και σθένος, συντροφική κουλτούρα και υψηλού επιπέδου θεωρητική αναζήτηση, συνδυασμό θεωρητικής δουλειάς, πολιτικής πάλης και κινηματικής δράσης ώστε να γίνουν πράξη και να μη μείνουν λόγια και ωραίες διακηρύξεις.

Γιατί δεν μας αρκούν, πλέον, ούτε μας επιτρέπονται οι απλές διακηρύξεις. Δεν μας αρκεί ούτε μας επιτρέπεται ένα συνέδριο απλής διαχείρισης, διόρθωσης και τακτοποίησης των «κακώς κειμένων» του εγχειρήματός μας. Γι' αυτό αποκτά σε τούτο το συνέδριό μας τεράστια αξία όχι μόνο το «τι θέλουμε», αλλά και το «πώς θα το πετύχουμε», με ποια βήματα και μέσα από ποιους δρόμους θα αποκτήσουν «σάρκα και οστά» αυτά που διακηρύσσουμε και επιδιώκουμε.

Φιλοδοξούμε το NAP να βγει από το 3^ο Συνεδριό του με:

- Ανώτερη προσωπική και συλλογική στράτευση και διαπαιδαγώγηση επαναστατών κομμουνιστών στην εποχή μας,
- Οργανωτική οικοδόμηση σε εργατικούς χώρους
- Ανάδειξη ειδικά εργατικών στελεχών.
- Ποιοτική ενοποίηση και ανάπτυξη του NAP σε οργάνωση της νέας κομμουνιστικής προοπτικής, στη βάση της αναγκαίας ζωογόνου εργατικής δημοκρατικής λειτουργίας, κουλτούρας και πρακτικής, της θεωρητικής ενίσχυσης και αναζήτησης. Αυτόν το στόχο υπηρετεί η ουσιαστικότερη «εμπλοκή» ευρύτερων δυνάμεων της νέας κομμουνιστικής προοπτικής στην πορεία του Συνεδρίου και η ανάληψη κοινών πρωτοβουλιών με αυτές.

Στο χέρι μας είναι λοιπόν να κάνουμε το 3ο συνέδριο του Νέου αριστερού Ρεύματος:

Συνέδριο τομή για την ανάδειξη του NAP σε σύγχρονη εργατική κομμουνιστική οργάνωση. Συνέδριο συμβολής στον αναγκαίο νέο κομμουνιστικό φορέα - κόμμα της εποχής μας. Αποφασιστικό βήμα για τη συγκρότηση του συνολικού κοινωνικού και πολιτικού μετωπικού επαναστατικού υποκειμένου του 21ου αιώνα. Προγραμματικής επανεξόρμησης, επαναστατικής πολιτικής γραμμής και αντικαπιταλιστικού μετώπου. Συνέδριο μάχης για την απόκρουση-ανατροπή της

αστικής επίθεσης και της ίδιας της αστικής κοινωνίας

Συνέδριο συμβολής σε ένα σύγχρονο μαρξιστικό διαφωτισμό, εργατικής κριτικής και αυτοκριτικής.

Αθήνα Γενάρης 2010

Η Πολιτική Επιτροπή του ΝΑΡ

[Tweet](#)
